



## Saló

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Al meu davant, fervent, t'has masturbat.  
Distretament, com qui no fa la cosa,  
com que d'un plat agafa unes olives,  
t'has pessigat, amb dos dits, el mugrons,  
i has sospesat, amorosa, els teus pits,  
amb un delit de recòndita causa,  
fent pauses breus, o potser mil·lenàries,  
però tornant al que anàvem parlant.  
Érem, tots dos, a la terrassa, nus,  
com solem fer arribat el bon temps.  
Vèiem la mar i les veles llunyanes.  
Fumaves tu, tot mastegant un xiclet,  
i conversant, sense interès, de coses.  
Seguidament has dut els dits al sexe,  
iniciant l'acte masturbatori,  
acte de tels i de profunditats.  
T'he deixat fer, car estava cansat;  
tampoc tu no tenies massa ganes  
de coits formals i matrimonials.  
Amb els dos dits has arribat al cim,  
t'has corregut com un cavall o riu,  
i has panteixat, amb furor, un moment.  
Te n'has anat, per a mullar-te el front,  
i jo he seguit mirant el capaltard.  
Moments després has tornat, com de trinca,  
i havem reprès el fil on el deixàrem.

ANDRÉS ESTELLÉS, Vicent (1983): *Vaixell de vidre. Obra completa 8*.  
València: Tres i Quatre.